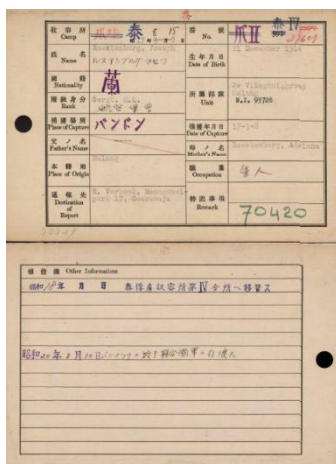

Joseph (Joost) Roestenburg is geboren op 21 december 1914 in Alkmaar. Hij was de zoon van Martinus Roestenburg en Adriana Theodora van Drunen. Het gezin was katholiek en ze waren thuis met tien kinderen. In 1933 verhuisde hij van Maastricht naar Den Haag. In 1938 vertrok hij naar Nederlands Indië. Daar werd hij verbonden aan *de overzeeschen militairen dienst voor de periode van vijf jaren*.

Tijdens de mobilisatie was hij sergeant bij de 2e vliegtuiggroep in Malang, NOI. Hij werd krijgsgevangen gemaakt en gevangen zet in kampen op Java. Op 13 januari 1943 vertrok hij met de Wien samen met ongeveer 1700 mede-krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. Een groep van 700 man was afkomstig uit het 10e Bataljon en 1000 man uit het kamp Kampong Makassar. Al deze krijgsgevangenen behoorden tot Java Party 8, het 8e krijgsgevangenen transport dat van Java vertrok. Vier dagen later kwam het schip aan in Singapore; de krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp. Deze krijgsgevangenen werden enige tijd later vanuit Singapore overgebracht naar de Birmaspoorweg.

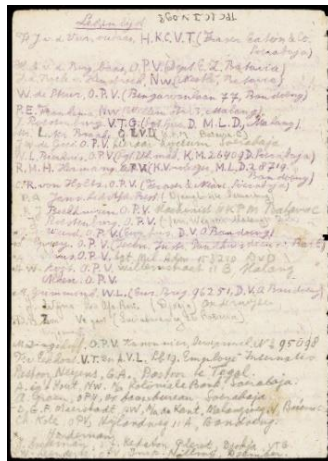
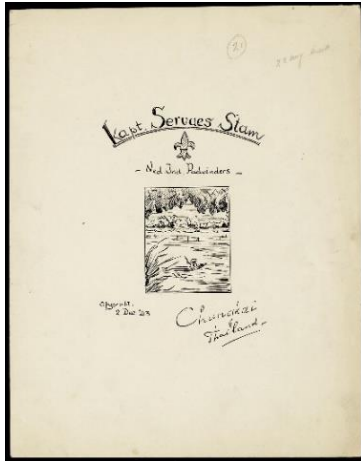
De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout

gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Joost kwam terecht in een krijgsgevangenenkamp in Chungkai, Thailand. Kamp Chungkai lag 57 km van Non Pladuk, aan de samenvloeiing van de twee grote rivieren, de Mae Khlaung en de Khwae Noi. Hier werd gewerkt aan twee bruggen over de rivier de Kwai. Het kamp werd later een groot hospitaalkamp met heel veel zieken, die terugkwamen van de hoger gelegen werkkampen langs de

spoorlijn. Het was tevens een doorgangskamp voor mannen, die op weg waren naar de hoger gelegen werkkampen. Chungkai werd geopend in november 1942 en bleef in bedrijf tot het in juni 1945 werd gesloten. Tijdens zijn krijgsgevangenschap was hij daar aanwezig bij de oprichting van de Kapitein Servaes Stam op 2 december 1943. Veel scouts uit Java vonden elkaar daar weer. Deze stam heeft bestaan tot mei 1944. Hij werd bevrijd in Bangkok, Thailand.

Hij werd in augustus 1946 uit Nederlands Indië geëvacueerd en trouwde in 1947 in Den Haag met Cornelia Derks (1921-1967). In juli 1947 ging hij met de ms Volendam weer terug naar Nederlands Indië. In Bandung werden drie kinderen geboren. Hij was hier sergeant majoor van de Militaire Luchtvaart. In 1950 keerde hij terug naar Nederland en later is hij naar Australië geëmigreerd. Joost is overleden op 1 mei 1964 in Adelaide, Australië.

Meer informatie

[Kapt. Servaes Stam Ned. Ind. Padvinders opgericht 2 Dec'43 Chungkai Thailand' - Het Geheugen \(delpher.nl\)](#)

[Spoorlijn \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[Joseph Roestenburg \(1914 - 1964\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Roestenburg | Nationaal Archief](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg \(quasarbooks.com\)](#)

[Akte - Haags Gemeentearchief \(wiewaswie.nl\)](#)

[Akte - Haags Gemeentearchief \(wiewaswie.nl\)](#)

[Joost Roestenburg \(Alkmaar, 21 december 1914 - Adelaide, 1 mei 1964\) - Netwerk](#)

[Oorlogsbronnen](#)

[Registratie Joseph Roestenburg \(in het jaar 1815-1949\) » Open Archieven](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.